

Здоров'язбережувальні технології навчання і виховання студентів мають забезпечити високий рівень психосоматичного здоров'я, розумової працездатності, формувати мотивацію до ведення здорового способу життя та виховувати високу культуру здоров'я. Таким чином, вся робота викладачів кафедри фізичного виховання направлена на те, щоб допомогти студентам усвідомити, що здоров'я – це прекрасний дарунок, першооснова щастя людини, тому треба його берегти та зміцнювати. Цикл фізичного виховання спрямовую свою роботу в напрямку здоров'язбережувальної компетенції студентів медиків, а саме щоб у майбутній професійній діяльності вони дотримувалися правил здорового способу життя, режиму дня, вміли проводити пропаганду здорового способу життя серед населення та пацієнтів.

Список використаних джерел

1. Безруких М.М. Почему учиться трудно? / М.М. Безруких. – М., 2001. – 68 с.
2. Гончаренко М.С. Валеопедагогічний словник / М.С. Гончаренко, С.Є. Лупаренко. – Х., 2009. – 148 с.
3. Горашук В.П. Теоретичні і методологічні засади формування культури здоров'я студентів: автореф. дис. ... докт. пед. наук / В.П. Горашук. – Х., 2004. – 21 с.
4. Даниленко Г.М. Гігієнічні проблеми впровадження здоров'яформуючих програм студентів / Г.М. Даниленко, Т.Б. Єфімова, Т.В. Меркулова // Актуальні питання гігієни та екологічної безпеки України: збірка тез доп. наук.-практ. конф. – К., 2009. – С. 113–115.
5. Здоровьесберегающие технологии: методология анализа, формы, методы, опыт применения: метод. рекомендации / под ред. М.М. Безруких, В.Д. Сонькина. – М., 2002. – 142 с.
6. Коцур Н.І. Здоров'язберігальні технології у процесі підготовки майбутніх фахівців / Н.І. Коцур // Гуманітарний вісник ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди». – 2011. – №21. – С. 124–128.
7. Лук'янова О.М. Медико-соціальні аспекти збереження здоров'я студентів, забезпечення їхнього гармонійного фізичного та інтелектуального розвитку / О.М. Лук'янова // Журнал АМН України. – 2001. – Т.7. – №3. – С. 408–417.
8. Лупаренко С.Є. Сутність, види та особливості здоров'язберігаючих технологій у студентів в умовах сучасного навколишнього середовища / С.Є. Лупаренко, О.І. Попов, П.І. Потейко, Л.А. Суханова // Гігієна населених місць. – 2010. – №55. – С. 382–386.

Сатурська Г.С., д-р мед.н., завідувач кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я з медичною статистикою,
Панчишин Н.Я., Теренда Н.О., Романюк Л.М.,
Литвинова О.Н., Смірнова В.Л., Романюк Н.Є.,
Петрашик Ю.М., Слободян Н.О., Ліштаба Л.В.
Тернопільський національний медичний
університет імені І.Я. Горбачевського

ЗАПОЧАТКУВАННЯ НАВЧАННЯ МАГІСТРІВ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я У ТЕРНОПІЛЬСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМЕНІ І.Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО

Вступ. На сьогоднішній день особливої актуальності набуло питання створення відповідних вимогам часу навчальних програм підготовки магістрів у сфері громадського здоров'я, адже система охорони здоров'я України на даний час перебуває в процесі радикального реформування та структурної перебудови, в рамках якої відбувається створення та реорганізація мережі центрів громадського здоров'я. Важливим аспектом Концепції побудови нової національної системи охорони здоров'я України є удосконалення кадрового забезпечення та освіти фахівців у сфері охорони здоров'я з метою наближення її до європейських та світових стандартів. Важливою складовою цієї підготовки є забезпечення компетентнісного підходу до підготовки фахівців у сфері громадського здоров'я та їх безперервного професійного розвитку.

Основна частина. Відповідно до Стандарту вищої освіти за другим (магістерським) рівнем вищої освіти за спеціальністю 229 «Громадське здоров'я» галузі знань 22 Охорона здоров'я – рамкового документу, яким визначається сукупність обов'язкових вимог до змісту та результатів освітньої діяльності закладів вищої освіти, що здійснюють підготовку фахівців, в ТНМУ ім. І.Я. Горбачевського було створено і затверджено освітньо-наукову програму підготовки фахівців у сфері громадського здоров'я, за якою вже починаючи з вересня 2019 року розпочнеться підготовка магістрів за спеціальністю Громадське здоров'я. Найважливішими цілями навчання за цією спеціальністю буде підготовка фахівців, здатних розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі громадського здоров'я або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог. В процесі навчання студенти будуть освоювати концепції, закономірності, принципи, поняття, які спрямовані на оцінку стану здоров'я, захист та промоцію здоров'я, моніторинг загроз для громадського здоров'я, профілактику захворювань, збереження та зміцнення здоров'я та соціального благополуччя населення в цілому.

Для навчання майбутніх магістрів за спеціальністю «Громадське здоров'я» заплановано використовувати наступні методи, методики та технології: епідеміологічний, демографічний, статистичний, соціологічний, медикостатистичний, медико-географічний, соціальнопсихологічний, експертних оцінок, структурно-логічного аналізу, економічного аналізу, моделювання, методи кількісних і якісних досліджень. Щонайменше 50 % обсягу освітньої програми буде спрямовано на здобуття загальних та спеціальних (фахових) компетентностей. Серед спеціальних (фахових, предметних) компетентностей магістрів за спеціальністю «Громадське здоров'я» найвагомішими є: здатність оцінювати, інтерпретувати, порівнювати та прогнозувати основні показники громадського здоров'я; здатність визначати

пріоритети і проводити оцінку потреб сфери громадського здоров'я у конкретній ситуації; здатність розробляти варіанти стратегій, політик та визначати окремі інтервенції, спрямовані на збереження та зміцнення здоров'я населення, та оцінювати їх ефективність; здатність аналізувати вплив різних детермінант на здоров'я населення та обґрунтовувати відповідні заходи з їх попередження; здатність оцінювати ризики та обґрунтовувати доцільні дії у відповідь на надзвичайні ситуації в сфері громадського здоров'я; здатність аналізувати стратегії, політики та інтервенції в сфері громадського здоров'я та пропонувати заходи щодо підвищення ефективності використання наявних коштів та багато інших.

Висновки. Таким чином, впровадження освітньо-наукової програми підготовки фахівців у сфері громадського здоров'я в ТДМУ та концепції безперервного професійного розвитку фахівців у сфері охорони здоров'я в Україні буде сприяти забезпеченню компетентісного підходу до процесів реформування системи охорони здоров'я України та підвищенню якості освіти в галузі знань охорона здоров'я.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. № 1556-VII – Інтернет ресурс.
2. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про систему безперервного професійного розвитку фахівців у сфері охорони здоров'я» № 302, 28 березня 2018 р. – Інтернет ресурс.

Солтик О.О., кандидат наук фізичного виховання та спорту, доцент, завідувач кафедри теорії і методики фізичного виховання і спорту Хмельницький національний університет

**ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО
ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ РОБОТИ: ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД**

***Анотація.** В статті розглядається роль вчителів фізичної культури у питаннях збереження здоров'я молоді. Акцентовано увагу на закордонному досвіді професійної підготовки учителів фізичної культури.*

***Ключові слова:** вчитель фізичної культури, професійна підготовка, здоров'я.*

Постановка проблеми в загальному вигляді. Проблема забезпечення якісної підготовки майбутніх учителів фізичної культури є однією із важливих у сучасній освіті. Успішне вирішення освітніх завдань, які полягають у збереженні здоров'я молоді, організації їх рухової активності, забезпеченні високого рівня розвитку рухових вмінь та навичок, підвищенні адаптаційних та функціональних резервів організму тощо, в великій мірі обумовлені рівнем підготовки педагога, якістю формування професійних компетентностей, індивідуальними якостями особистості педагога тощо.